

तत्रतावदंतेपृथगवस्थानंदर्शयति न्यस्येदमिति इदंजगत् आत्मनैवात्मनिनिक्षिप्यस्वसुखमेवानुभवन्निश्चिन्तयः सन् प्रलयोदकमध्ये शयनं करोषि
तर्हि किं जीवस्येवममापितमोदतिरूपानिद्रास्ति नहिनहि योगएवतुबहिर्दृश्यभावसाम्यानिद्रोच्यतइत्याह योगेनमीलितेदशौयेन आत्मनास्व
रूपप्रकाशेननिपीतानिद्रायेन यतस्तुर्ये अवस्थात्रयातिरिक्तेस्वरूपेस्थितस्त्वंनतुसुप्तइवात्मनातमोयुंक्षेनयोजयसिनपश्यसिनजापत्स्वमयोरपिगु
णान् विषयांश्चेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ इदानींकारणत्वेनादावपिपृथगवस्थानंदर्शयन्मध्यतश्चत्वमेवेत्येतत्पंचयतिचतुर्भिः यस्त्वमंभसिशेषेतस्यैवतेइ
दंजगत्त्वपुःस्वरूपं नान्यस्य यतस्त्वंमध्यतोऽपितस्य कथंभूतस्य निजयाकालशक्त्यासंचोदिताः प्रकृतेर्धर्माः सत्वादयोयेन स्वरूपत्वेहेतुः अनंतश
यनात् शेषपर्यंकात् विरमत्समाधिर्यस्यतस्यतव नाभेःसकाशात् एकार्णवोदकेमहाजल्लोकपद्ममभूत् कथंभूतम् आत्मनित्वय्येवगूढंसत् स्वकणि

न्यस्येदमात्मनिजगद्विलयांबुमध्ये शेषेत्मनानिजसुखानुभवोनिरीहः ॥ योगेनमीलितदृगात्मनिपीतनि
द्रस्तुर्येस्थितोनतुतमोनगुणांश्चयुंक्षे ॥ ३२ ॥ तस्यैवतेवपुरिदंनिजकालशक्त्यासंचोदितप्रकृतिधर्मणआ
त्मगूढम् ॥ अंभस्यनंतशयनाद्विरमत्समाधेर्नाभेरभूत्स्वकणिकावटवन्महाजलम् ॥ ३३ ॥ तत्संभवःक
विरतोऽन्यदपश्यमानस्त्वांबीजमात्मनिततंस्वबहिर्विचिंत्य ॥ नाविंददष्टशतमप्सुनिमज्जमानोजातेऽंकुरे
कथमुहोपलभेतबीजम् ॥ ३४ ॥ सत्वात्मयोनिरतिविस्मितआस्थितोऽज्ञंकालेनतीव्रतपसापरिशुद्धभावः
त्वामात्मनीशभुविगंधमिवातिसूक्ष्मंभूतेंद्रियाशयमयेविततंददर्श ॥ ३५ ॥

कातः सूक्ष्माद्वटबीजान्महावटइव ॥ ३३ ॥ तदेवंकारणत्वेनानुगतःसन् मध्यतश्चत्वमेववर्तसइत्युक्तमेतदेवशुद्धसत्त्वस्यब्रह्मणोऽनुभवेनस्फुटयितुं
तस्यप्राक्तनीमवस्थामाह तस्मिन्नज्ञेसंभवोयस्यसः कविर्ब्रह्मा अतःपद्मादन्यदपश्यन् बीजमुपादानकारणभूतंत्वांस्वस्मिन्व्याप्तंसंतमपिनाविंदत्
युक्तंचैतत् उहअहोअंकुरेजातेसतिबीजंतदनुगतंकारणंपृथक्कथंनामपुमान्पश्येत् ॥ ३४ ॥ भवदुपासनयातुस्वस्मिन्नेवदृष्टवानित्याह सत्त्वि
ति परावृत्त्याजमास्थितःसन् तीव्रेणतपसाध्यानेन अनेनसन्मात्ररूपेणोपपादनतयादर्शनमुक्तम् ॥ ३५ ॥